

právník roku 2016

Nejvyšší právnícká pocta pro Ivu Brožovou

Právníci, kteří se zasadili o své obory práva. Současné úspěchy i celoživotní přínos. To vše přinesl již 12. galavečer celojustiční soutěže Právník roku. Hlavní pozornost se letos upínala k doktorce **Ivě Brožové**, která celou svoji profesní kariéru zasvětila soudcovské profesi. Za svůj mimořádný celoživotní přínos českému právu vstoupila do Právnícké síně slávy.

Galavečer Právník roku, již tradičně pořádaný pod taktovkou České advokátní komory a vydavatelství EPRAVO.CZ, se letos uskutečnil v TOP HOTELU Praha. Skleněnou plastiku sv. Yva a titul Právník roku 2016 převzalo **deset osobností v sedmi řádných a třech mimořádných kategoriích** (Právnícká síň slávy, Pro bono, Talent roku).

Jsou mezi nimi třeba **Lenka Bradáčová**, nejznámější česká státní zástupkyně, která se vyznačuje mimořádným pracovním nasazením a vysokou erudovaností, a která se výrazně zasloužila o popularizaci této profese i o její prestiž; **Ladislav Muzikář**, soudce Městského soudu v Praze, který patří k nejlepším současným odborníkům v oboru dědického práva; advokát **Tomáš Dobřichovský**, uznávaný odborník v oblasti práva duševního vlastnictví či **Ladislav Jouza**, jež patří již několik desítek let mezi naše významné odborníky v oboru pracovního práva, a který se výrazně podílel na tvorbě zásadních předpisů, jako jsou například zákoník práce či zákon o zaměstnanosti.

Mimo soutěž získává letos cenu sv. Yva ještě osobnost, která si ji za své působení, jež není možné přiřadit k některé z kategorií, rozhodně zaslouží. Tato zvláštní cena za mimořádný přínos české justici patří **Ivaně Švehlové**, bývalé předsedkyni Krajského soudu v Praze.

Záštitu nad soutěží převzali opětovně předseda vlády České republiky Bohuslav Sobotka a ministr spravedlnosti Robert Pelikán.

PŘEHLED VÍTĚZŮ 12. ROČNÍKU CELOJUSTIČNÍ SOUTĚŽE PRÁVNÍK ROKU

OBČANSKÉ PRÁVO

JUDr. Ladislav Muzikář, soudce Městského soudu v Praze

TRESTNÍ PRÁVO

JUDr. Lenka Bradáčová, Ph.D., vrchní státní zástupkyně v Praze

KATEGOIE PRO BONO

JUDr. Viktor Rossmann, samostatný advokát, Praha

FINANČNÍ PRÁVO

JUDr. Monika Novotná, advokátní kancelář Rödl & Partner, Praha

PRÁVO DUŠEVNÍHO VLASTNICTVÍ

JUDr. Tomáš Dobřichovský, Ph.D., advokátní kancelář Kříž a partneři, Praha

PRACOVNÍ PRÁVO

JUDr. Ladislav Jouza, samostatný advokát

RODINNÉ PRÁVO

JUDr. Daniela Kovářová, advokátka a šéfredaktorka Rodinných listů

OBČANSKÁ A LIDSKÁ PRÁVO, PRÁVO ÚSTAVNÍ

David Kosař, vysokoškolský pedagog

Zvláštní cena sv. Yva za přínos české justici

JUDr. Ivana Švehlová, bývalá předsedkyně Krajského soudu v Praze

TALENT ROKU

3. místo Mgr. Ivana Nemčeková, advokátní koncipientka, AK NIELSEN MEINL, Praha

2. místo Mgr. Jan Sůra, trvale spolupracující advokát AK CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ, Praha

1. místo Mgr. Ing. Bc. Jan Tomíšek, advokátní koncipient, AK ROWAN LEGAL, Praha

PRÁVNICKÁ SÍŇ SLÁVY

JUDr. Iva Brožová

REAKCE OCENĚNÝCH – CITACE K VYUŽITÍ

Oslovili jsme všechny oceněné a položili jim dvě otázky týkající se jak samotné soutěže Právnick roku, tak jejich práce.

Ladislav Muzikář

Co pro Vás získání ocenění v soutěži Právník roku znamená?

Koncem letošního roku zanikne ze zákona má funkce soudce. Cenu v soutěži Právník roku proto vnímám jako ocenění celoživotní práce v justici, zaměřené na občanské právo a spojující praxi notářskou i soudcovskou. Považuji ji také za ocenění dlouhodobé spolupráce s notářskými komorami a využívání a zobecňování praktických zkušeností v přednáškové a publikační činnosti a při účasti na přípravě některých právních předpisů.

Co považujete za svůj největší pracovní úspěch a čeho byste případně ještě chtěl dosáhnout?

V každodenní práci jsem nezvažoval míru úspěchu. Stejný význam jsem přikládal rozhodnutí konkrétního případu, příznivému ohlasu přednášky, zájmu o vydanou publikaci nebo akceptovaným připomínkám k návrhům právních předpisů. Obecnější dopad měla zejména některá publikovaná rozhodnutí a vydané knihy; velmi si vážím publikace Dědické právo v teorii a praxi, na které jsem měl čest se podílet jako spoluautor s Doc. JUDr. Jiřím Mikešem. Po zániku funkce soudce počítám s dílčí pomocí kolegům a částečně s přednáškovou a publikační činností.

Lenka Bradáčová

Co pro Vás získání ocenění v soutěži Právník roku znamená?

Mnoho. Přirozeně se každý těší z pochvaly a toto ocenění vnímám jako velkou profesní pochvalu. Ale musím poznamenat, že s věkem se pocity mění. Onu prvotní radost doprovázejí odpovědnost a závazky pro časy budoucí.

Co považujete za svůj největší pracovní úspěch a čeho byste případně ještě chtěla dosáhnout?

Nebudu mluvit o kauzách, jak by mohli mnozí čekat. Věřím, že můj největší pracovní úspěch teprve přijde. Člověk si musí posunovat hranice, aby neztratil motivaci. A ten dosavadní? Proměna nejen úřadů, kde jsem působila a působím, ale státního zastupitelství jako instituce. Děkuji všem kolegům, kteří o to denně usilují. Těm všem patří tato cena.

Viktor Rossmann

Co pro Vás získání ocenění v soutěži Právník roku znamená?

Zpráva o tom, že jsem mezi oceněnými pro uplynulý rok, mi nejprve doslova vyrazila dech. Teprve potom, když to první velmi příjemné překvapení ustoupilo, uvědomil jsem si tu velkou odpovědnost, která je s tím spojena. Naši klienti se na nás advokáty totiž vždy obrací s důvěrou a vírou, že dokážeme vyřešit jejich problémy. My, advokáti, se pak jen a jen snažíme toto jejich očekávání naplňovat. Myslím, že lze předpokládat, že víra klientů v nositele tohoto ocenění, bude ještě vyšší. Získané ocenění je pro mne tedy především obrovským závazkem do budoucna, který jsem rozhodnut nezklamat. Opravdu velmi si pak vážím získání ocenění právě v kategorii PRO BONO. Mám totiž ta to, že právě veřejné dobro, resp. snaha o jeho dosažení, by měla být obsažena v činnosti každého z nás.

Co považujete za svůj největší pracovní úspěch a čeho byste případně ještě chtěl dosáhnout?

Za největší pracovní úspěch vždy považuji, když vyřešíme klientův problém přesně tak, jak on sám očekával. Nemohu tedy označit jen jeden, neboť naštěstí máme takových případů více. Do budoucna si však přeji, aby jich jen a jen přibývalo.

Monika Novotná***Co pro Vás znamená ocenění v soutěži Právník roku?***

Ocenění Právník roku vychází z hodnocení odborné poroty, což zaručuje rostoucí prestiž tohoto titulu. Proto si uděleného ocenění osobně velmi vážím. Myslím, že každého těší, když jednou za čas uslyší, že svou práci dělá dobře a že jej kolegové uznávají. Současně své umístění v soutěži Právník roku pro finanční právo vnímám i jako potvrzení významu oboru, kterému se věnuji již dvacet pět let. Finanční právo, a zejména právo daňové, není tradičním advokátním oborem, přesto však každá transakce, kterou právníci řeší, má zcela standardně vždy i daňové aspekty.

Co považujete za svůj největší pracovní úspěch?

V poslední době je to nález Ústavního soudu, který zrušil ustanovení zákona o daních z příjmů, které diskriminovalo pracující důchodce. Jednalo se o případ, kdy důchodci s vyšším příjmem ze zaměstnání nebo podnikání, byli na dani z příjmů diskriminováni oproti důchodcům se stejným příjmem dosaženým z jiného titulu. Napsala jsem o tom článek, ve kterém jsem výpočtem dovedla, že zdanění dvou důchodců se stejným příjmem (ale z jiných zdrojů) se může lišit až o 50 tisíc korun, což je pro důchodce nepochybně významná částka. Potěšilo mě, že Ústavní soud tento výpočet převzal do odůvodnění svého nálezu.

Tomáš Dobřichovský***Co pro Vás získání ocenění v soutěži Právník roku znamená?***

Ocenění v soutěži mě především naplňuje velkou pokorou, neboť v předchozích ročnících byli v oboru duševního vlastnictví oceněni takoví odborníci a kapacity, jako například Irena Holcová, Veronika Křesťanová či profesor Jan Kříž, kterých si velmi vážím a kteří byli a jsou mými učiteli. Octnout se v této společnosti oceněných je skutečně velká čest. Přiznávám, že oceněním jsem byl poněkud překvapen.

Co považujete za svůj největší pracovní úspěch a čeho byste případně ještě chtěl dosáhnout?

Je skutečně velmi těžké určit největší pracovní úspěch, neboť měřítko úspěchu mohou být různá – úspěch ve sporu, dobře vyjednaný kontrakt nebo účinná právní rada s reálným pozitivním dopadem pro klienta. To vše ovšem může být relativní či krátkodobé. Proto bych za pracovní úspěch, lze-li to tak nazvat, považoval spíše to, že se mi daří se dlouhodobě a stabilně v oboru duševního vlastnictví specializovat a být neustále ve styku se špičkami tohoto krásného oboru. Pokud by tomu tak bylo nadále, byl bych spokojen.

Ladislav Jouza

Co pro Vás získání ocenění v soutěži Právník roku znamená?

Získání ocenění v soutěži Právník roku pro mě znamená jednu z nejvýznamnějších událostí v mém životě. Velice si vážím tohoto ocenění a považuji je za vyvrcholení mé profesní činnosti. Současně je to pro mě výzva k pokračování v právní pomoci nejen lidem, kteří mají v zaměstnání problémy, ale i zaměstnavatelům, aby se nedostali do konfliktu se zákoníkem práce.

Co považujete za svůj největší pracovní úspěch?

Za největší pracovní úspěch považuji jednomyslné schválení některých zákonů, na jejichž tvorbě jsem se jako legislativní pracovník podílel, v Parlamentu. Je to například zákon na ochranu zaměstnanců při nevyplacení mzdy zaměstnavatelem, novely zákoníku práce, zákon o zaměstnanosti či zákon, podle něhož se ustavily úřady práce. Cení si rovněž vyřešení sporů v mnoha velkých firmách mezi zaměstnavateli a zaměstnanci týkajících se růstu mezd a dalších pracovněprávních problémů, a to ku prospěchu obou smluvních stran. Řadu let totiž působím jako zprostředkovatel pro sjednání kolektivních smluv.

Daniela Kovářová***Co pro Vás získání ocenění v soutěži Právník roku znamená?***

Velké právnické obory leckdy hledí na rodinné právo s posměškem, jako na nevýznamnou odnož důležitějších disciplín. Jak je tento ironický pohled nesprávný, se ukáže velmi často. Problémy rodin nejsou nic teoretického, každý se s nimi ve svém životě setká. Ocenění vnímám jako potvrzení správnosti mého pohledu na právo, jež se někdy pyšně a neúspěšně snaží rodinu ovlivnit zbytečnou právní regulací.

Co považujete za svůj největší pracovní úspěch a čeho byste případně ještě chtěla dosáhnout?

Ohlédnu-li se za sebou, vidím řadu kroků či míst, na která jsem se dostala souhrou šťastných okolností, náhod, štěstí a vlivem přátelských vztahů. Sama – bez kolegů, rodiny, přátel, učitelů a vzorů - bych nedokázala ničeho, navzdory neposedné duši, jež mě stále někam pohání. Mnohé prohry dnes hodnotím jako dobrou zkušenost, mnohé úspěchy není třeba zveličovat. Ráda bych v blízké době s kolegy dokončila velký komentář k zákonu o advokacii, a co přinese zítřek, se teprve ukáže.

David Kosař***Co pro Vás získání ocenění v soutěži Právník roku znamená?***

V první řadě je to příjemné překvapení. Vnímám to jako velkou čest a uznání mé práce, ale rozhodně jsem to nečekal. Ocenění však pro mě představuje také velký závazek a odpovědnost do budoucna. Abych neusnul na vavřínech, byl trpělivý, nehledal svůj osobní prospěch a dělal věci, za kterými si stojím.

Co považujete za svůj největší pracovní úspěch a čeho byste případně ještě chtěl dosáhnout?

V akademické sféře si cením dvou úspěchů. Podařilo se mi dotáhnout k publikaci svou práci o negativních důsledcích soudcovské samosprávy v postkomunistickém prostoru, která vyšla

vloni v Cambridge University Press. Možná ještě více si cením grantu Evropské výzkumné rady. Ten nám totiž umožnil konsolidovat v Brně tým lidí zabývajících se justiční politikou a ústavní teorií a vhodně jej doplnit o zahraniční spolupracovníky. Myslím, že se podařilo dát dohromady dobrou partu lidí, jež může směle konkurovat špičkovým zahraničním pracovištím. To mě přivádí k odpovědi na druhou část otázky – přál bych si, aby někdo z mého teamu prorazil v zahraničí a udělal díru do světa. V profesní sféře snad na mě ještě něco v životě čeká. Třeba přijde čas zkusit advokacii. A třeba se objeví i něco jiného.

Ivana Švehlová

Co pro Vás znamená ocenění v soutěži Právník roku?

Uděleného ocenění si velmi vážím. Beru je jako reflexi odborné veřejnosti k mé dosavadní práci a jako určité uznání za to, že moje dlouhodobé snažení mělo v kontextu justice i práva jako takového svůj smysl a přínos.

Co považujete za svůj největší pracovní úspěch a čeho byste případně ještě chtěla dosáhnout?

Své práci nejen soudcovské, ale i té řídicí, kterou jsem vykonávala 27 let, jsem se snažila vždy věnovat s plným nasazením. Vždy jsem měla snahu o to, abych včas reagovala na všechny změny, které v souvislosti s vývojem společnosti logicky přicházely, abych soudcům vytvořila důstojné a odpovídající podmínky pro jejich práci. Na druhou stranu i pro ostatní zaměstnance soudu, jejichž práce je podle mého názoru výrazně podhodnocena, jsem se snažila vytvořit takové podmínky, aby pro ně práce u soudu byla atraktivní a měli zájem u soudu pracovat. Vždy totiž musí jak soudci, tak zaměstnanci soudu, tvořit kompaktní tým. Bez toho nemůže soud řádně fungovat. Je logické, že v řídicí pozici se nikdy nezavděčíte všem zaměstnancům; to co jeden hodnotí pozitivně, druhý může vnímat negativně. Důležité jsou ale výsledky soudu jako celku, a ty byly vždy dobré.

A čeho bych ještě chtěla dosáhnout? I nadále se budu snažit být plnohodnotným soudcem a své dosavadní zkušenosti a poznatky případně využít v další práci pro justici.

Ivana Nemčerková

Co pro Vás získání ocenění v soutěži Právník roku znamená?

Znamená pro mne nečekanou pozitivní událost v mém profesionálním, ale i osobním životě. Jsem moc ráda, že EPRAVO.CZ a ČAK dávají tímto způsobem příležitost i pro mladé právnické zviditelnit se, i když osobně se pořád cítím trochu nepatřičně být oceňována v rámci jedné soutěže s právníky, kteří jsou špičkou ve svém oboru. Tím chci říct, že mám co dohánět a v čem se inspirovat. Toto ocenění je tak pro mne i určitým potvrzením, že jsem se profesně vydala správným směrem a motivací se posouvat dál ve svých znalostech a zkušenostech.

Jaké téma jste si zvolila pro soutěžní práci a proč jste si vybrala právě toto?

Moje soutěžní práce se věnuje otázce tzv. souběhu funkcí. Původně jsem zvažovala jiné téma, ale impulzem pro výběr tohoto tématu byl nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 190/15, který velice nedávno přinesl, dá se říci, přelomový pohled na tuto otázku, i s ohledem na rekodifikaci. Nálezu se práce věnuje z větší části. Jde navíc o otázku, se kterou se u klientů setkávám v rámci své právní praxe poměrně často. Volba tak padla na toto téma.

Jan Sůra

Co pro Vás získání ocenění v soutěži Právník roku znamená?

Především to znamená, že odbornou porotu má práce zaujala. To je pro mě nejpodstatnější, protože okolo sebe vidím čím dál více kolegů v mém věku, kteří se věnují nejen právní vědě jako takové a zkoumají právo do hloubky, ale kteří se také snaží na právo dívat z nových úhlů a nalézat jeho další rozměry a aspekty. V takové konkurenci je čím dál těžší obstát. Jsem proto rád, že v rámci soutěže existuje kategorie Talent roku, kterou považuji za platformu pro sdílení výsledků naší činnosti a nových nápadů. A úspěch v ní je pro mě motivací pro další profesní rozvoj a pokračování v tom, co dělám.

Jaké téma jste si zvolil pro soutěžní práci a proč jste si vybral právě toto?

Má soutěžní práce je úvahou věnující se otázce limitů poskytování právních služeb a výzám, před kterými advokacie dnes stojí. Požadavky klientů na kvalitu, šíři, komplexnost a skutečnou užitečnost našich služeb se neustále stupňuje. Advokacie se však, jako velmi konzervativní profese, těmto požadavkům přizpůsobuje jen velmi pomalu a v mnoha ohledech dokonce naráží na své právní i faktické limity. V soutěžní práci se proto zamýšlím nad vybranými aktuálními problémy a otázkami, se kterými se budou muset současní advokáti vypořádat, a snažím se na ně podívat optikou svých dosavadních zkušeností z praxe.

Jan Tomíšek

Co pro Vás získání ocenění v soutěži Právník roku znamená?

Velmi si tohoto ocenění vážím, zvláště s ohledem na to, že o něm rozhoduje porota složená z respektovaných osobností a konkurence je velká. Ačkoli je Právník roku individuální cena, znamená to pro mě především velké uznání pro všechny, se kterými spolupracuji a kteří mě podporují, protože bez nich bych neměl šanci takového úspěchu dosáhnout – je to tedy zároveň ocenění pro moji rodinu, zejména mou manželku, pro mé kolegy z advokátní kanceláře ROWAN LEGAL a z Ústavu práva a technologií na Právnické fakultě v Brně. Zároveň je to pro mě potvrzení, že zvolené téma je relevantní a stojí za to se mu dále věnovat.

Jaké téma jste si zvolil pro soutěžní práci a proč jste si vybral právě toto?

Zvolil jsem téma ochrany soukromí a osobnosti na internetu – věnoval jsem se mu spolu s kolegou Donátem v naší nedávno vydané knize Právo v síti a reakce mě přesvědčily, že nejsem jediný, komu toto téma leží na srdci. V práci jsem chtěl zejména poukázat na to, že přísnější a podrobnější pravidla nemusí být všelékem řešícím každý náš problém a na to, že o své soukromí na internetu musíme dbát především my sami tím, jak internet používáme a co na něm sdílíme.

Iva Brožová

Co pro Vás získání ocenění v soutěži Právník roku znamená?

Potvrzení, že nezávislost soudů je obecně přijímanou hodnotou, a to je pro mne zásadní.

Co považujete za svůj největší pracovní úspěch a je něco, čeho byste případně ještě chtěla dosáhnout?

Při výkonu funkce jsem byla konfrontována v tolika směrech a tolika způsoby, že se pocit úspěšnosti vytratil. Nešlo jen o moje odvolání prezidentem republiky, ale i kárné stíhání, šikanu ze strany ministerstva financí, petici třetiny soudců Nejvyššího soudu, žádající, abych přijala rozhodnutí prezidenta republiky o mém odvolání, ale také celkovou hluchotu právnické obce k podstatě potíží, kterým jsem čelila.

Úspěch vidím v tom, že v justici jsou dnes lidé, které mohu pokládat za své následovníky a že moje ocenění je informací pro všechny, že náročné postoje se vyplácí.

PPROFESNÍ PŘEDSTAVENÍ OCENĚNÝCH – MATERIÁL K VYUŽITÍ

Ladislav Muzikář je soudcem Městského soudu v Praze a předsedou senátu odvolacího soudu. Je uznávaným odborníkem ve věcech katastru nemovitostí, dědického práva a jako jediný předseda senátu Městského soudu v Praze se specializuje na řízení podle části páté občanského soudního řádu. Patří k velmi dobrým a žádaným lektorům, publikuje odborné články vynikající precizností a srozumitelností. V oboru dědického práva patří k nejlepším současným odborníkům, je spoluautorem komentáře k občanskému zákoníku, občanskému soudnímu řádu, zákonu o zvláštních řízeních soudních, notářského řádu a publikace Dědické právo v teorii a praxi.

Lenka Bradáčová je v současné době nepochybně nejznámější českou státní zástupkyní. Od začátku svého působení ve státním zastupitelství v roce 2001 se vyznačuje mimořádným pracovním nasazením a vysokou erudovaností, v roce 2008 byla zvolena do čela stavovské organizace státních zástupců a z této pozice se výrazně zasloužila nejen o popularizaci profese, ale důsledným trváním na vysokých etických standardech i o jeho prestiž. Od roku 2012 stojí v čele Vrchního státního zastupitelství v Praze, kterému vydobyla respekt a důvěru odborné i laické veřejnosti. Je uznávanou expertkou především v oblasti trestního práva procesního.

Viktor Rossmann je od roku 2009 samostatným advokátem v Praze a zaměřuje se na občanské a obchodní právo, právo správní, řízení před Ústavním soudem a na právo územních samosprávných celků. V loňském roce poskytoval právní služby zhruba třicítce klientů, ročníky narození 1925 – 1937. A to bezplatně. Vesměs se jednalo o bezmocné důchodce, kteří se dostali do potíží při předváděcích akcích, jež jsou pořádány společnostmi, pro které se mezi slušnými lidmi vžilo označení ŠMEJDI. V jejich zastupování byl úspěšný a zasloužil se o precedentní již pravomocné rozhodnutí soudu, které pomůže v mnoha dalších podobných kauzách. Od uzavřených smluv odstupoval pro argumentaci, kterou soud přijal – a to, že smlouvy jsou neplatné už jen pro jejich natolik zjevný rozpor s dobrými mravy, že vůbec nemohly účastníky zavázat k nějakým právům a povinnostem mezi nimi.

Viktor Rossmann se v této oblasti rovněž aktivně zapojuje do mediální osvěty směrem k seniorům.

Monika Novotná působí v advokacii od ukončení svého studia v roce 1989. Od začátku v 90. letech se aktivně věnuje problematice daňového práva v teoretické i praktické rovině. Vedle

své advokátní činnosti totiž působí jako externí vyučující na katedře finančního práva a finanční vědy Právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze a věnuje se široce i další přednáškové činnosti. Ve své praxi se neomezuje jen na využití svých znalostí při zastupování klientů, ale naopak se snaží podílet se na řešení obecných problémů finančního a zejména daňového práva, a to ruku v ruce i s auditory a daňovými poradci.

Tomáš Dobřichovský je původním vzděláním technik, což se záhy projevilo v jeho advokátní specializaci – mimo jiné na průmyslová práva, ať již známky, patenty či průmyslové vzory. V advokacii působí od roku 1999 a dlouhodobě se věnuje právům duševního vlastnictví, ať již jde o práva autorská, či zmíněná průmyslová, smluvní či spornou agendu. Souběžně působí i v akademické sféře, odborně publikuje a od roku 2006 pracuje rovněž v Ústavu autorského práva, práv průmyslových a práva soutěžního na Právnické fakultě Univerzity Karlovy. Svým profesionálním a citlivým přístupem k řešení složitých kauz je ve svém oboru uznávaným odborníkem a přispívá k dobrému jménu české advokacie.

Ladislav Jouza patří mezi naše významné odborníky v oboru pracovního práva již několik desítek let. V průběhu svého působení v oblasti pracovněprávní legislativy Ministerstva práce a sociálních věcí a jako člen Legislativní rady vlády se výrazně podílel na tvorbě zásadních předpisů, jako jsou zákoník práce, zákon o zaměstnanosti, zákon o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele a na mnoha jejich novelizacích. V současnosti působí jako samostatný advokát a své zkušenosti uplatňuje při rozsáhlé lektorské a publikační činnosti. Je dlouholetým spolupracovníkem Bulletinu advokacie, jeho články jsou zaměřeny na praktické problémy z pracovního práva v advokátní praxi. Jednota českých právníků mu postupně udělila již bronzovou a stříbrnou medaili profesora Antonína rytíře Randy.

Daniela Kovářová se ve své advokátní praxi dlouhodobě věnuje rodinnému právu – nebo jak sama říká – právu rodiny. Stála u zrodu časopisu Rodinné listy odborně zaměřeného na rodinné právo a po celou dobu jeho existence jej vede jako šéfredaktorka. Významně se podílí na projektu Pražský právníkový podzim a odborně se stará často právě o semináře zaměřené na rodinu a její postavení. Pověstná je svou – pro druhé mnohdy zcela zničující – energií a pracovním elánem, což se promítá i do šíře jejího působení v oblasti odborné publicistiky, ale i umělecké literární tvorby z prostředí justice a do jejích pedagogických aktivit. Daniela Kovářová bezesporu a jednoznačně patří k právním autoritám rodinného práva. Popularizuje ho mezi obecnou veřejností a často uvádí na pravou míru zkreslená zjednodušení, která se objevují v médiích.

David Kosař se dlouhodobě věnuje problematice lidských práv a práva ústavního, konkrétně otázkám migrace, mezinárodní ochrany a postavení soudní moci. Studoval jak v ČR, tak na několika univerzitách v zahraničí, je vysokoškolským pedagogem a působí na Právnické fakultě Masarykovy univerzity v Brně, kde je nyní vedoucím katedry Ústavního práva a politologie. Od roku 2007 do roku 2015 pracoval na pozici odborného poradce či asistenta u Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu. Je třeba vyzdvihnout jeho širokou publikační činnost, od spoluautorství řady komentářů až po desítky odborných článků.

Ivana Švehlová celý svůj profesní život působí jako soudkyně a od svých třiceti let i jako soudní funkcionářka. Nejprve byla předsedkyní Okresního soudu v Benešově, odtud přešla

na Krajský soud do Prahy, kde působila 10 let jako místopředsedkyně soudu a od roku 2010 do konce ledna roku letošního, kdy jí vypršel mandát, byla předsedkyní Krajského soudu. Je uznávanou specialistkou na občanské právo, a to nejen jako praktický právník, ale i jako vysokoškolská pedagožka. Již v době působení na okresním soudu se u ní mimořádnou měrou projeví právě manažerské schopnosti, díky nimž pak logicky působila v mnoha řídicích justičních funkcích. I jako představitelka Kolegia předsedů krajských soudů je dnes přirozeně respektovanou autoritou české justice.

Ivana Nemčková působí druhým rokem jako advokátní koncipientka ve společnosti NIELSEN MEINL, advokátní kancelář, s. r. o. Vystudovala Právnickou fakultu Univerzity Karlovy. Již během studií se zúčastnila vzdělávacího programu na Univerzitě v Turku ve Finsku, kde se věnovala otázce ochrany autorských práv a průmyslového vlastnictví z hlediska mezinárodního práva a práva EU. Před nástupem do kanceláře NIELSEN MEINL vykonávala praxi v jiných kancelářích, ale i u soudů České republiky a Slovenska, krátce pracovala i v Úrade priemyselného vlastníctva SR v oblasti mezinárodní agendy. Právní oblasti ochrany duševního vlastnictví se věnuje i v rámci své právní praxe.

Jan Sůra vystudoval jsem Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. Již jako student nastoupil do advokátní kanceláře CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ. Zpočátku se věnoval právnímu poradenství municipalitám a dalším veřejným subjektům, převážně v oblastech nemovitostí, veřejných zakázek a hospodářské soutěže. Postupem času převzal odpovědnost za vedení strategických projektů kanceláře zasahujících průřezově do řady právních oblastí s významným veřejným a mediálním dopadem. V současnosti zde působí jako advokát a vedoucí odborného týmu specializujícího se na poskytování právních služeb klientům z vysoce regulovaných odvětví se zaměřením na banky a finanční instituce.

Jan Tomíšek působí jako advokátní koncipient na pozici associate v advokátní kanceláři ROWAN LEGAL a specializuje se na oblast práva ICT, zejména na ochranu osobních údajů, software, outsourcing, cloudové služby a kybernetickou bezpečnost. Zároveň je externím doktorandem na Ústavu práva a technologií Právnické fakulty Masarykovy univerzity. Jan se v ROWAN LEGAL aktuálně věnuje implementaci nového nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR), v minulosti se podílel například na dvou významných nasazeních cloudových služeb ve finančním sektoru, jednom z největších projektů outsourcingu IT infrastruktury v České republice či prvních implementačních projektech v oblasti zákona o kybernetické bezpečnosti.

Iva Brožová se narodila 7. března roku 1951 v Brně jako Iva Zapletalová. Její otec plukovník Milan Zapletal byl důstojníkem Britského královského letectva. Při svém posledním letu byl sestřelen nad Holandskem, následně vězněn v zajateckém táboru v Saganu, odtud předán k soudnímu procesu zpět do protektorátu, kde ho čekaly výslechy na Pankráci a v Pečkárně a následné odsouzení k trestu smrti. K němu byl deportován do tábora v Barthu. Ten našťástí stihla osvobodit Rudá armáda dřív, než přišla smrt. Ani po válce a v padesátých letech však neměl zrovna na růžích ustláno. Také příbuzní ze strany maminky Jiřiny žili odkazem první republiky, strýc se stal i objektem komunistické justice. Postupně se však doba přece jen měnila k lepšímu. Na rozdíl od svého bratra Milana, který i přes výjimečné studijní nadání musel po skončení základní školy odejít manuálně pracovat na Ostravsko, se podle svých slov

mladá Iva „vezla“ na vlně Pražského jara k maturitě a ještě se stihla stát i studentkou obnovené Brněnské právnické fakulty.

Tam byla zásadním způsobem, a tak říkajíc navždy, ovlivněna osobnostmi prvorepublikové právnické fakulty. Významné pro ni bylo setkání s profesorem Vladimírem Kubešem či profesorem Hynkem Bulínem, prvorepublikovým civilistou, pod jehož vedením vypracovala diplomovou a rigorózní práci. Z mladých učitelů zde rovněž působil docent Vladimír Klokočka, který tehdejšími studentům zprostředkoval nejen ústavní principy kapitalistických zemí, ale také samotný pojem právního státu. Zásluhou těchto mužů zůstala hluchá k normalizační ideologizaci práva.

Svá studia úspěšně ukončila s červeným diplomem v roce 1974 a stala se nejmladší externí pedagožkou Právnické fakulty v Brně, současně i čekatelkou Krajského soudu v Brně, a následně od roku 1975 pak i soudkyní Městského soudu v Brně.

V 1975 se rigorózní práce Ivy Brožové stala předmětem jednání o vědeckou aspiranturu, podmiňovanou členstvím v KSČ, které odmítla. Poté s ní fakulta ukončila spolupráci a na soudě byla až do revoluce přeřazena na agendu administrativní povahy – platebních rozkazů. Po revoluci v roce 1989 se připsal děkana brněnské právnické fakulty ze dne 15. 3. 1990 stala rehabilitovaným učitelem, s odůvodněním, že její činnost na fakultě byla: „*svévolně, v důsledku politické diskriminace ukončena*“. V květnu roku 1990 se stala soudkyní Krajského soudu v Brně.

15. července 1993 byla jmenována soudkyní Ústavního soudu ČR, kde působila do prosince roku 1999. V roce 2000 nastoupila Iva Brožová na Nejvyšší soud a stala se předsedkyní jeho občanskoprávního kolegia. Dne 20. března 2002 byla jmenována předsedkyní Nejvyššího soudu, kterou zůstala až do svého odchodu na odpočinek v roce 2015.

Její cílem byla snaha změnit tehdejší Nejvyšší soud hodnotovým nazíráním na právo, respektive – zjednodušeně řečeno – uvést v život nálezy Ústavního soudu. A snažila se rovněž mimo jiné nově uchopit jeho sjednocující funkci tak, aby právní jistota a předvídatelnost rozhodnutí nebyla hodnotou samoučelnou, ale aby byl dán rovněž průchod ústavně zakotvené ochraně práv každého na individuální posouzení jeho věci.

Ve svých názorech byla doktorka Brožová pevná a nekompromisní, i když byly její kroky a postoje často vnímány jako nepopulární, a to i v jejím blízkém justičním okolí. Příkladem může být její postoj k otázce platů soudců.

V roce 2006 se ubránila nejen odvolání z funkce ze strany prezidenta republiky, ale i neústavnímu dosazení druhého místopředsedy Nejvyššího soudu, a v neposlední řadě i kárnému řízení, vedenému proti ní tehdejším ministrem spravedlnosti v důsledku zneužití výsledků finanční kontroly soudu.

Díky její argumentaci v řízeních před Ústavním soudem byly v následně vydaných nálezech narýsovány jasné hranice, za něž nemohou nejvyšší představitelé moci výkonné při své činnosti vůči soudnictví zajít. Tyto judikáty zůstávají nosnými pilíři nezávislosti soudní moci v České republice. Zásluhy Ivy Brožové na poli nezávislosti soudní moci, jsou zásadní a neocenitelné. V klíčových okamžicích nikdy nezvažovala, komu se svým postojem zalíbí a komu ne. Často přitom stála jako jediná proti řadě jiných, zdánlivě silnějších hlasů těch, kteří se naopak ve svém jednání vyznačovali tím, že intenzívně mysleli na osobní konsekvence svých postojů a rozhodnutí.

KATEGORIE TALENT ROKU – představení vítězných prací

Talent roku je kategorií pro mladé právníky jakékoliv právnické profese do 33 let věku, kteří musí pro soutěž vypracovat autentickou písemnou práci – odbornou či literární s tematikou justiční.

1. místo

Jan Tomíšek, advokátní koncipient, AK ROWAN LEGAL, Praha

Název vítězné práce zní: Ochrana soukromí a osobnosti v digitálním věku.

Práce řeší aktuální problém všudypřítomného sledování a sběru našich soukromých informací, kterému jsme na internetu vystaveni. Rozebírá současnou úpravu ochrany osobních údajů včetně nového evropského nařízení GDPR a upozorňuje, že přísnější a podrobnější pravidla nemusí být všelékem řešícím každý náš problém. Kromě toho, že tradiční právní úprava ochrany soukromí může být díky své pružnosti účinnější, upozorňuje Mgr. Tomíšek na to, že o své soukromí na internetu musíme dbát především my sami tím, jak internet používáme a co na něm sdílím.

2. místo

Jan Sůra, trvale spolupracující advokát AK CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ, Praha

Práce magistra Sůry nese název: Limity poskytování právních služeb: výzvy pro advokacii třetího tisíciletí.

Práce vychází z osobních zkušeností a poznatků autora z advokátní praxe. Analyzuje zejména 3 okruhy problémů: nutnost advokáta orientovat se také v jiných než právních otázkách a nutnost spolupracovat s jinými profesemi a odvětvími služeb, aby uspokojil poptávku klienta, dále prolínání advokacie s dalšími souvisejícími obory, čímž dochází k narušování dosud bezpečné hranice mezi nimi a v neposlední řadě fenomén nakládání s právní službou jako se zastupitelným jednotkovým zbožím. Autor dospěl k závěru, že advokát nesmí být pouhým poskytovatelem izolované a mnohdy i samostatně neužitečné služby, ale skutečným a kvalifikovaným průvodcem klienta v komplikovaných společenských vztazích.

3. místo

Ivana Nemčková, advokátní koncipientka, AK NIELSEN MEINL, Praha

Práce Ivany Nemčkové se jmenuje: Proč je důležité si i dále pokládat otázku souběhu funkcí.

Práce pojednává o souběhu funkcí – situaci, kdy statutární orgán obchodní společnosti, vykonávající svou funkci na základě smlouvy o výkonu funkce, má současně s obchodní společností uzavřenou i pracovní smlouvu, jejímž předmětem je výkon činnosti shodné s činnostmi statutárního orgánu.

Dle předchozí ustálené judikatury obecných soudů byl takový souběh považován za nepřijatelný a pracovní smlouvy se společností prohlašované za neplatné.

V září 2016 ale Ústavní soud ve svém nálezu shledal tento závěr za nedostatečně odůvodněný. Práce se proto podrobně věnuje výše zmíněnému nálezu Ústavního soudu a

rozebírá jednotlivé otázky Ústavním soudem položené ve vztahu k nové soukromoprávní úpravě.

O celojustiční soutěži Právník roku

Ocenění Právník roku může získat každý právník, který v oblasti svého působení dosáhl mimořádných úspěchů a byl nominován odbornou veřejností. Nominace probíhaly přes webové stránky www.pravnikroku.cz a o výsledcích rozhodovala odborná porota složená z předsedů a prezidentů jednotlivých právnických komor a ministra spravedlnosti ČR. Organizátory soutěže Právník roku jsou EPRAVO.CZ, akciová společnost, sídlem Praha 1, Dušní 10 a Česká advokátní komora, sídlem Praha 1, Národní 16.

Záštitu nad soutěží převzali předseda vlády České republiky, Bohuslav Sobotka a ministr spravedlnosti Robert Pelikán.

Spolupracujícími institucemi byly jako již tradičně Notářská komora ČR, Exekutorská komora ČR, Soudcovská unie ČR, Unie státních zástupců ČR, Unie podnikových právníků ČR a Jednota českých právníků.

O společnosti EPRAVO.CZ

EPRAVO.CZ, akciová společnost, byla založena v roce 2000. Je provozovatelem právního informačního portálu www.epravo.cz, který je nejobsáhlejším českým právním informačním médiem. Zaměřuje se na veškeré oblasti práva, poskytuje kvalitní informace o všech základních právních oborech, a to odborné i laické veřejnosti. Server je zároveň se svými více než 340 tisíci unikátními čtenáři měsíčně nejčtenějším periodikem o právu mezi tištěnými a internetovými médii v ČR. Z tohoto počtu je 55 tisíc čtenářů na serveru registrovaných. EPRAVO.CZ vydává také tištěný právnícko-manažerský čtvrtletník EPRAVO.CZ Magazine.

EPRAVO.CZ je členem Asociace pro elektronickou komerci (APEK), řádným členem Unie vydavatelů ČR a členem Sdružení pro internetovou reklamu. Společnost provozuje rovněž sesterský portál EPRAVO.SK určený pro slovenský trh.

Kromě soutěže Právník roku organizuje EPRAVO.CZ pod záštitou Ministerstva spravedlnosti ČR a České advokátní komory také firemní žebříček Právnícká firma roku. Výsledky 9. ročníku žebříčku byly vyhlášeny v listopadu 2016.

O České advokátní komoře

Česká advokátní komora je největší právníkou profesní organizací v České republice. Vykonává samosprávu advokacie a jako taková chrání a garantuje kvalitu právních služeb poskytovaných advokáty prostřednictvím kontrolní a kárné kompetence. V současné době sdružuje 12 tisíc advokátů a jejím předsedou je od podzimu 2009 ve druhém funkčním období Martin Vychopeň. Od roku 2006 spolupořádá celojustiční soutěž Právník roku a zaštiťuje soutěž Právnícká firma roku. Vydává odborný a stavovský měsíčník Bulletin advokacie, internetový Bulletin online a na svých webových stránkách zveřejňuje ze zákona jediný ověřitelný a kompletní seznam advokátů v ČR včetně jejich specializací. Potřebné veřejnosti

poskytuje prostřednictvím advokátů krátké bezplatné právní informativní porady a může rozhodnout i o poskytnutí právní služby advokátem zdarma či za sníženou odměnu.

Pro další informace prosím kontaktujte:

Mgr. Dana Jakešová
redaktorka EPRAVO.CZ
e-mail: dana.jakesova@epravo.cz
mobil: 602 748 215

PhDr. Iva Chaloupková
vedoucí odboru vnějších vztahů a tisková mluvčí ČAK
e-mail: chaloupkova@cak.cz
mobil: 777 206 330